

Pondelok 2. týždňa Mk 2,18-22

Sebakontrola

V čom realizujem sebakontrolu a ako? Ako úspešne napredujem v sebakontrolе? Nekontrolujem viac iných ako seba?

Ježiš pripomína: „**Nikto neprišívá záplatu z nového súkna na staré rúcho... a nik nevlieva mladé víno do starých nádob.**“ (Mk 2,21.22)

Slová varujú pred postojom farizejov, ktorých prejav je skostnately v určitých ustálených názoroch a uzatvárajú sa voči novým pravdám a ideám, čo sa nezhoduje s ich predstavami. Učenie Ježiša je vždy nové.

Ježiš od svojich žiada sebakontrolu. Nebáť sa životných zmien. Zachovať si slobodu ducha, rozhodovania, názorov. Plnenie vôle Božej musí dominovať. Právе zmeny hovoria o dynamickom živote. Sebakontrola chráni pred chybami, omylmi a inými ujмами tak duchovnými i hmotnými v osobnom i spoločenskom živote.

Pravidelná a pravdivá sebakontrola je prínosom a bude odmenená nielen Bohom. Platí zásada: dôveruj, ale i kontroluj.

Návrh na osvojenie si: Ktorý detail v sebakontrolе skvalitním?

Utorok 2. týždňa Mk 2,23-28

Pohoršenie

V čom zvyknem byť pohoršením? Na čom sa zvyknem pohoršovať? Upozornil ma už niekto na moje pohoršlivé správanie? Ako vtedy reagujem? Doteraz som pohoršeniu nevenoval pozornosť?

Farizeji Ježišovi hovoria: „**Pozri! Prečo (tvoji učeníci) robia v sobotu to, čo nie je dovolené?**“ (Mk 2,24)

Na údajné pohoršenie farizejov na správanie učeníkov, že vo sviatočný deň trhali klasy, Ježiš vysvetľuje; že prameňom pohoršenia môže byť jednoducho bojazlivosť človeka. Farizeji sa pohoršujú na tom čo Boh neprikázal. Niekoľko klasov odtrhnúť a utíšiť hlad nie je proti Božím príkazom.

Príslovie vraví: „pohoršuje sa najhorší“. Čo je na tom pravdy? Príčinou pohoršenia býva často obmedzenosť mysle a srdca, čiže akási duchovná obmedzenosť. Pohoršujúci sa človek často vidí všeličo, len nevidí živých ľudí, ich problémy či potreby. Nie človek bol stvorený pre predpisy, ale naopak.

Pred pohoršením nás ochráni otvorená myseľ a otvorené srdce. Oni určia v akých podmienkach daný predpis je pravdivý, a v akých nemá zmysel.

Návrh na osvojenie si: Mať otvorenú myseľ a srdce, aby som za predpismi videl človeka.

Streda 2. týždňa Mk 3,1-6

Nebyť farizejom

Pohoršujem sa keď iný robí dobre? Pokladám sa za lepšieho od iných? V čom sa zvyknem pretvarovať?

Farizeji striehnu či Ježiš človeka s vyschnutou rukou „**uzdraví v sobotu, aby ho potom mohli obžalovať**“ (Mk 3,2).

Farizeji majú pohľad na náboženstvo sformalizovaný. Obmedzujú sa len na znamenia, formuly či formality a obchádzajú príkaz lásky. Farizejizmus je nesúlady medzi množstvom náboženských praktík a životom. Praktiky však neslobodno podceňovať.

Podstata nábožnosti spočíva na harmonickom spojení praktík a života. Modliť sa je správne, ale čo je to za modlitba, keď si zatváram oči pred potrebami blížneho. Dobré skutky v prospech blížneho, čerpajú inšpiráciu a silu z modlitby a náboženských praktík.

Vytvoriť súlad je ťažké. Je to výzva pre mňa. Keď mám záľubu v modlitbe, túžbe byť kňazom, dokážem aj zvíťaziť nad svojimi zlými sklonsmi. Nesmiem, že keď som na omši, ísť na prijímanie, keď sa hnevám, či ohovárať brata.

Návrh na osvojenie si: Zamyslím sa, či v mojich praktikách vládne rovnováha medzi modlitbou a skutkami.

Štvrtok 2. týždňa Mk 3,7-12

Byť v zástupe za Ježišom

Ako sa cítim v seminári a prečo sa tak cítim? V čom vybočujem na ceste za svojim povolaním? Vyhovuje mi v seminári a doma anonymita, alebo je mi na prekážku?

Marek poznamenáva, že za Ježišom „**šiel veľký zástup ... a prichádzalo k nemu veľké množstvo ľudí**“ (Mk 3,7.8).

Ježiš má radosť, že mnohí prichádzajú.

Aj za mnou budú mnohí prichádzať. Už dnes si mám uvedomiť, že žiadne moje slovo či skutok sa neskončia, ale budú v nich pokračovať tí, s ktorými som sa stretol. Viem, že sú dobré aj zlé. Všetko padá ako zrná do srdca. Mojm poslaním bude: tvoriť, formovať postoje, viesť životy, vzbudzovať ozvenu, liečiť a bude to mať vplyv na viac generácií. Kameň hodený do vody padne na dno, ale kruhy na vode sa šíria.

Už dnes si osvojiť svoje miesto v zástupe za Ježišom. Byť šťastný s Ježišom. Milovať svoje povolanie. Budovať svoju vernosť a identitu. Už dnes je možné vidieť, aké asi miesto budem zastávať ako kňaz.

Návrh na osvojenie si: Znásobím v sebe pocit zodpovednosti za všetko, čo hovorím a konám.

Piatok 2. týždňa Mk 3,13-19

Dat' sa Ježišom poslať

Aké mám predstavy o svojom povolání? V čom vidím, že ma chce mať Ježiš kňazom? Robím Ježišovi prekážky?

Marek poznamenáva, že Ježiš „*k sebe povolal tých, ktorých sám chcel, a oni prišli k nemu*“ (Mk 3,13).

Apoštol je vlastne posol. Boh si ma vyvolil, mám sa dať formovať a budem poslaný plniť zverené úlohy, určené týmto povolaním. Je to milosť, ktorú dáva Boh a s ktorou mám súhlasiť.

Určite sa hodím na to, na čo ma sám Boh vybral a kde ma sám chce poslať. Moje poslanie bude natoľko úspešné, nakoľko budem zotrvať s Kristom. Ľudom budem môcť dať len to, čo načerpám zo spojenia s Ježišom. Posol je vždy spojený s tým, ktorý ho poslal.

Už dnes odpovedám na to či sa chcem dať Ježišom poslať, že zotrávam v jeho prítomnosti, rozjímam nad Jeho slovami, učím sa jeho láske, túžim byť mu verný, prijímam rady od tých, ktorých mi On posielal do cesty a osvojujem si zásady apoštola. Ježiš už dnes sa mi dáva poznať.

Návrh na osvojenie si: S pokorou sa pripravovať na prijatie poslania.

Sobota 2. týždňa Mk 3,20-21

Sväté šialenstvo

Akú mienku majú o mne tí čo ma formujú, čo sú spolu so mnou formovaní, rodina, rovesníci? Mám radosť z toho, že sa viac a viac blížim k cieľu? Je niečo, čo by som mal rýchlo odstrániť na ceste ku kňazstvu?

O Ježišovi príbuzní hovorili: „*Je pomätený*“ (Mk 3,21).

Šialenstvom v očiach sveta vždy bolo oddanie sa nejakej veci bez výhrad. Rovnako šialenstvom v očiach sveta je prijať Krista doslovne, celkom a bez výhrad.

Šialenstvo je odklon od logiky, ale od akej? Je logika, ktorej prameňom a inšpiráciou je neomylný a neobmedzený Boží rozum. V mene tejto logiky Boh sa stal človekom a za ľudí zomrel. Toto je logika nie z tejto zeme, ale pre túto zem. Vďaka týmto faktom dostala zmysel ľudská viera, nádej a láska. Sv. Pavol preto píše, že Kristus sa pre neho stal „bláznovstvom“ (1 Kor 1,18.23). Svet neprijíma logiku Krista a preto aj tých, čo uverili Kristovi považujú za pomätených.

My však všetko čo Ježiš učil praktizujeme. Pre nás pokora, trpezlivosť, zriekanie sa, zdržanlivosť niečo znamená, hoci svet o nás hovorí, že sme sa pomiatli. Radšej nech nás svet za takých pokladá a Boh raz odmení.

Návrh na osvojenie si: V jednej veci, ktorú logika sveta neuznáva budem venovať viac síl, času, štúdia či osvojenia si.